

PRÒLEG

De vegades la vida et porta regals inesperats que et fan sentir feliç. Quan l'any 2006 vam fer la música de la banda sonora original per la pel·lícula "El coronoel Macià" de Josep Maria Forn, no podíem imaginar que deu anys més tard, aquesta música serviria per a il·lustrar un conte infantil.

Haig d'agraïr a l'Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida i al seu director Alfons Reverté, que hagin possibilitat que la partitura que vam enregistrar pugui tenir una doble vida., gràcies a la imaginació de l'escriptora Laura Bernis.

La música d'una pel·lícula es fa en base al guió i a les imatges, és a dir que està al servei d'una altra disciplina artística. Em sembla fantàstica la idea de que aquesta música inspire a una escriptora a crear una obra literària nova.

Agraeixo també a Pagès Editors que possibiliti l'edició del cd, i així tanquem el cercle. Felicito a tothom que ha participat en aquest projecte pel producte final, i especialment a Laura Bernis per la seva deliciosa prosa i les seves suggerents il·lustracions, i naturalment a l'Orquestra per fer sonar la meva música tan fidelment.

Albert Guinovart

Albert Guinovart és un dels músics més complets i polifacètics actuals. És pianista d'amplíssima trajectòria, compositor i docent. Com a compositor és autor d'un extens catàleg d'obres de tots els gèneres que inclou musicals com: Mar i cel, Flor de nit, La vampira del Raval o les sèries de televisió Nissaga de poder o El cor de la ciutat. Així mateix és professor d'orquestració i composició a l'ESMUC.

PRÒLEG

És per a mi un enorme plaer poder veure fet realitat un projecte que va arrencar uns anys enrere i que ara, en el marc del 15è aniversari de l'Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida - ÒJC, veu la llum.

Per mi una Orquestra, a banda de cercar la difusió de la música i l'excel·lència artística, ha de ser un gresol de creació que permeti ajuntar projectes aparentment allunyats per fer-ne sorgir de nous, completament diferents. D'aquesta idea neix el llibre que ara teniu entre les mans.

Quan l'Orquestra va rebre l'encàrrec d'enregistrar la banda sonora de la pel·lícula "El Coronel Macià", de Josep Maria Forn i amb música de l'Albert Guinovart, estava precisament donant voltes a la creació d'un nou conte musical de l'ÒJC adreçat al nostre públic infantil i juvenil.

Mentre fèiem les sessions d'enregistrament es va encendre la llumeta!

Pocs dies abans havia conegut la Laura Bernis en un concert especial, on l'ÒJC participava a l'acte d'entrega dels Premis Vallverdú a Lleida i havíem dissenyat un espectacle, juntament amb la Rosa Mesalles, on música i poesia anaven de la mà.

La Laura, una joveníssima escriptora lleidatana, amb un enorme èxit entre el públic juvenil, era la persona idònia per a encarregar-li un conte inspirat en aquella música que estàvem enregistrant.

Quin procés més bonic i original se'ns presentava al davant: una música que generés un conte i no al revés, com habitualment es fa.

I el tema el teníem servit: el Coronel Macià, un militar que va deixar les armes per dedicar-se a la política.

L'encàrrec era clar: escriure un conte, inspirat i encaixat en la música de la pel·lícula "El Coronel Macià", sense fer referència explícita a ell, que transmetés el missatge de la força i el triomf de la paraula per sobre de la violència i de les armes.

Quin missatge més actual!

Així va néixer "Capità 47"!

Només em queda agrair totes les facilitats que ens van donar, des del principi, tant el Josep Maria Forn com l'Albert Guinovart per tal que aquest conte musical fos possible, així com tot el talent abocat en aquest projecte per la Laura Bernis, per tots i cada un dels músics de l'OJC, pel Josep Ferrer i per tots els tècnics de so, amb el Guillermo Prats al capdavant, d'edició, i un llarg etc., que l'han acompanyat des del principi fins al final.

Moltes gràcies a tots!

Alfons Reverté

Director Titular i Artístic de l'OJC

L'Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida, amb un fort compromís i vocació social, va néixer

l'any 2002, promoguda per la Fundació Julià Carbonell i amb l'impuls de la Diputació de Lleida i la Paeria de Lleida. El seu objectiu és facilitar l'accés a la música simfònica a tots els ciutadans. És l'orquestra titular de l'Auditori E. Granados i del Teatre de la Llotja de Lleida. Alfons Reverté n'és el seu Director Titular i Artístic.

Vet aquí que una vegada, en una ciutat no gaire lluny d'aquí, hi havia un jove vailet anomenat Martí. Com a la resta de nens, li encantava jugar al pati de l'escola... No era mal estudiant, però la veritat és que li agradava més jugar i divertir-se.

Però tot i que el satisfecia molt jugar, normalment no jugava amb la resta de companys. Ell preferia fer altres coses que anar darrere una pilota, o jugar a agafar-se els uns als altres... Per a ell el màxim era l'univers, però no com a setciències... en Martí no era dels que s'aficionen a saber tots els noms de les galàxies, satèl·lits i cometes que hi ha en la immensitat de l'univers... Li agradaven els extraterrestres i les seves lluites intergalàctiques... En concret, tot el que tenia a veure amb la seva col·lecció de còmics preferida: *Galàxia i acció*.

Però tot això als seus companys no els interessava gaire... ells preferien el futbol i altres esports més competitiu, mentre que en Martí s'ho passava d'allò més bé jugant a ser el protagonista de les seves històries fantàstiques i plenes d'éssers d'altres planetes...

—Aquí nau 278Z tot a punt per l'enlairament —va dir en Martí tapant-se el nas per fer una veu semblant a la de la ràdio d'una nau.

—D'acord nau 278Z, poden enlairar... —digué en Martí, aquest cop amb una veu més greu, com si fos un comandant.

—Pshhhhhhhhhh!!! —feia mentre es movia amb els braços oberts com si fos la nau espacial.

—Oh, no!!! Capità!!! Nau dels enemics del planeta Wory a estribord!!! —i es movia d'un costat a l'altre.

Mentrestant, van aparèixer tres companys de classe que es van quedar una mica allunyats d'en Martí per tal de poder-lo observar i riure-se'n, com sempre.

—Bum!!! Bum!!! Ens desapareeeen!!! —cridava com un boig en Martí sense adonar-se que els altres l'observaven—. Demanem permís pel llançament de la nostra arma secreta! És l'única manera de vèncer-los!

—Ens han tocaaaat!!! Oh, no!!! —deia mentre simulava que estava dins de la nau i rebia cops per totes bandes...

—Haurem de demanar ajut a la cent... —anava a dir amb un to de veu més agut, però va callar a mig dir la frase quan va sentir unes rialles que venien del seu darrere...

No gosava girar-se; sabia qui eren aquests que reien i no els volia veure altre cop plorant de riure...

—Què, Martí? —va començar el més líder de tots—. Altre cop t'han atacat els teus enemics imaginaris? Encara no has après a pilotar bé la nau? Nosaltres podem arribar a anar d'una galàxia a una altra el mateix dia!!! Oi que sí nois? —deia entre rialles, mentre els altres afirmaven que sí amb el cap...

En Martí, però, se sentia el més estúpid del món...

—Mira que ets raret, Martí... I què hi portes aquí? —va dir el líder agafant-li la motxilla, que estava al terra.

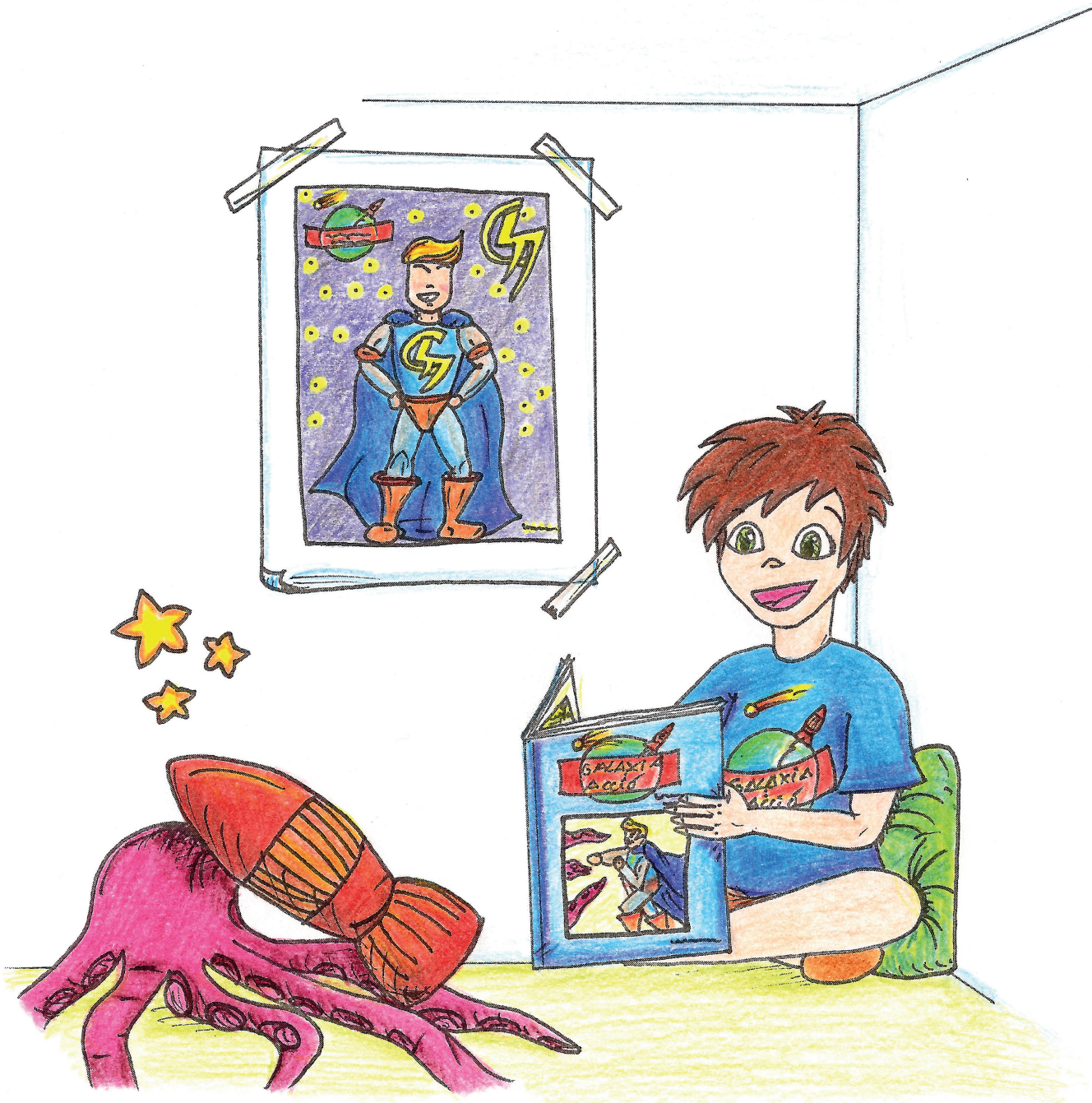
—No! Deixa-la estar! —va exclamar en Martí intentant aturar-lo, cosa que no va poder fer ja que els altres dos el van agafar.

—Ha, ha, ha! Però què és això? Com pot ser que no te l'hagis posat? Ha, ha, ha! —va dir traient una mena de capa de color blau elèctric—. Però si és increïble!!!

—Va prou! Torna-me-la! —deia en Martí, impotent...

—I per a què deu servir? Ah! No m'ho diguis! És per volar com un superheroi però per l'espai!!! Ha, ha, ha!

—No, és nova! És de l'últim volum de *Galàxia i acció* i me la vaig comprar ahir amb els meus diners... va torna-me-la! —deia en Martí movent-se per intentar alliberar-se dels altres dos.

Laura Bernis Prat (1994), jove escriptora i graduada en Periodisme per la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona. Va començar a escriure el seu primer llibre amb 12 anys i als 16 ja en tenia dos de publicats. És autora de “LES HISTÒRIES DE LABEPRA” (Arola Editors, 2009) i “LES HISTÒRIES DE LABEPRA I L'ESPASA NEGRA” (Arola Editors, 2010), novel·les dirigides al públic infantil i juvenil. També és la il·lustradora dels seus llibres. Realitza activitats literàries a col·legis d'arreu de Catalunya fomentant la lectura i l'escriptura entre els nens i nenes. A més, forma part de la llista d'autors de la Institució de les Lletres Catalanes. Guardonada amb el Premi FUNDE 2013 a l'EMPREDORA MÉS JOVE i amb un dels premis als 10 joves més destacats de Catalunya (TOYP's), que organitza la Jove Cambra Internacional de Catalunya, essent un reconeixement al seu treball, esforç i jove talent. Actualment, compagina l'escriptura amb la realització de diversos projectes periodístics.

© dels pròlegs: Alfons Reverté i Albert Guinovart, 2016
© del text i il·lustracions: Laura Bernis Prat, 2016
© del cd àudio: Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida, 2016
    © de la música: Albert Guinovart, 2016
    © de la interpretació musical: Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida. Director Alfons Reverté, 2016
    © del text: Laura Bernis Prat, 2016
© d'aquesta edició:
Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida
Pl. Catedral s/n - 25002 Lleida
orquestra@ojc.cat
www.ojc.cat

Pagès Editors, SL, 2017
C/ Sant Salvador, 8 - 25005 Lleida
editorial@pageseditors.cat
www.pageseditors.cat
Primera edició: març de 2017
ISBN: 978-84-9975-808-4
DL L 253-2017
Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, SL
www.bobala.cat

◀ imprès a lleida ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, <www.cedro.org>) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.